

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/12/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817010478
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8817010478.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.04.2019, v trestnej veci obžalovaného B.. W. A., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/74/2017 zo dňa 29.11.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku
obž. B.. W. A., nar. XX.XX.XXXX vo A. C. D., trvale
bytom O. M., P.. C. XXX/X, L.. A. C. D.

u k l a d á :

Podľa § 212 ods. 4 Tr. zákona s použitím § 41 ods.1 Tr. zákona, § 117 ods.1 Tr. zákona, § 38 ods.2 Tr. zákona pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zákona ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods.2 písm. a) Tr. zákona ho pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uznal súd prvého stupňa obžalovaného B.. W. A. za vinného v bode 1/ rozsudku z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona v súbehu so zločinom krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona a v bode 2/ rozsudku z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona v súbehu so zločinom krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

v bode 1/ rozsudku:

- v presne nezistenom čase dňa XX.XX.XXXX vnikol cez otvorenú vstupnú bránu do dvora rodinného domu na O. P. Č.. XXX/XX, A. L. O. M., L.. A. C. D., vlastníka - O. A. M., Š.. M., L. I., vetracím oknom vnikol do domu, kde následne vyšiel na druhé poschodie domu, odkiaľ z dvoch detských izieb, z darčekových krabičiek, odcudzil 3 ks retiazok zo žltého kovu s príveskami, 2 ks náušnic zo žltého kovu, prívesok SWAROVSKI, sadu prívesok a náušnice SWAROVSKI, strieborné náušnice a zo šperkownicy, uloženej na parapete okna šatníka, odcudzil retiazku s náramkom zo žltého kovu, prsteň s bielymi kamienkami zo žltého kovu, 2 páry náušnic zo žltého kovu, dámsky prsteň s monogramom Viera zo

žltého kovu, pánsku hrubšiu retiazku zo žltého kovu, pánsky náramok na ruku zo žltého kovu, obrúčku zo žltého kovu, hladký pánsky prsteň zo žltého kovu, pánsky prsteň s monogramom LZ s bielym očkom zo žltého kovu a takto svojim konaním spôsobil pre obyvateľku rodinného domu - poškodenú A. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. M., O. P. Č.. XXX/XX, L.. A. C. D., škodu v celkovej výške 3.225,- eur,

v bode 2/ rozsudku:

- dňa XX.XX.XXXX, v čase okolo 05.30 hod., cez otvorenú bránu vnikol do dvora budovy R. Ú. C. I. P. Č.. XXX, O. M., L.. A. C. D., s úmyslom odcudziť tam zaparkované a uzamknuté osobné motorové vozidlo značky Peugeot Expert, evidenčného čísla B.-XXXCC, v hodnote 1.940,- eur, majiteľa L. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. Č.. XXX, L.. B., toho času prechodne bytom O. M., I. P. Č.. XXX, L.. A. C. D., kovovou rúrkou sa pokúsil vypáčiť obe predné dvere vozidla, čo sa mu však nepodarilo, pričom poškodil uzatvárací mechanizmus ľavého zadného okna vozidla, čím na motorovom vozidle spôsobil škodu jeho majiteľovi - poškodenému L. C. vo výške 200,- eur.

Za to mu uložil podľa § 212 ods. 4 Tr. zákona, v nadväznosti na § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, v spojení s § 117 ods. 1 Tr. zákona, v nadväznosti na § 38 ods. 2 Tr. zákona, pri zistení rovnováhy pohľadávacích okolností podľa § 36 písm. l) Tr. zákona a príťažujúcich okolností podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov a 6 mesiacov.

Podľa § 117 ods. 4 Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu pre mladistvých.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil obžalovaného povinnosť nahradiť poškodenej A. H. škodu vo výške 1.036,- eur a podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku poškodenú A. H. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodeného L. C. I. s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď do zápisnice o hlavnom pojednávaní obžalovaný, avšak len čo do výroku o treste, odvolanie.

V písomných dôvodoch svojho odvolania namietal, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody je neprimerane prísny, keďže sa ku svojim skutkom priznal a svoje konanie oľutoval, taktiež má záujem o náhradu škody, ktorú svojimi skutkami spôsobil, lenže teraz nemá žiadne prostriedky na jej náhradu. Ďalej poukázal na to, že okresný súd aplikuje asperačnú zásadu podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona, lenže podľa nálezu Ústavného súdu SR č. 428/2012 Z. z. slová „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s Čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. Obžalovaný mladistvý zastáva názor, že mu mal byť uložený podmienečný trest odňatia slobody a prípadne uložený aj probačný dohľad na dlhšiu skúšobnú dobu, pre spoločnosť nemá význam, aby obžalovaný mladistvý sa dostal do výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody, odkiaľ sa nevráti polepšený, ale presne naopak, zaškolený na ďalšie páchanie trestnej činnosti. Podmienečný trest s probačným dohľadom dáva u obžalovaného lepšiu perspektívu pre budúcnosť, nájsť si prácu, podávať správy o svojom živote a zamestnaní a takto sa stať slušným človekom. S ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku a treste a uložil obžalovanému podmienečný trest odňatia slobody s probačným dohľadom.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Keďže krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste a po takomto preskúmaní dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, na aké dôkazy prihliadal okresný súd pri rozhodovaní o výroku o treste, pričom u obžalovaného ako poľahčujúcu okolnosť vzhliadol to, že sa ku spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval, teda priznal mu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona. V tomto smere krajský súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, avšak pochybil súd prvého stupňa, pokiaľ u obžalovaného ako na priťažujúcu okolnosť prihliadal na to, že v minulosti bol odsúdený, keďže táto okolnosť a predchádzajúce nezahladené odsúdenie je dôvodom pre uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody podľa § 49 ods. 2 Tr. zákona. Prítom toto jedno odsúdenie by bolo v tomto konkrétnom prípade obžalovanému pričítané dvakrát, a to raz ako priťažujúca okolnosť (predchádzajúce odsúdenie) a druhýkrát ako skutočnosť odôvodňujúca uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, preto na túto okolnosť prihliadať podľa názoru krajského súdu nie je možné.

Naopak, pochybil súd prvého stupňa, pokiaľ ako na priťažujúcu okolnosť u obžalovaného neprihliadal na skutočnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov a teda správne mal u obžalovaného zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona.

Súd prvého stupňa pochybil aj pri určení výšky trestu, keď aplikoval ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zákona, aj keď ukladanie úhrnného trestu podľa tohto ustanovenia je možné len v prípade, ak by išlo o viacčinný súbeh. V danom prípade ide o pokračujúci trestný čin, preto § 41 ods. 2 Tr. zákona v danom prípade nebolo možné použiť.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní na okresnom súde urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku a súd toto jeho vyhlásenie o jeho vine prijal, obžalovaný navrhoval v danom prípade vykonať dohodu o vine a treste, svoje konanie oľutoval. Keďže sa dopustil trestného činu ako mladistvý, bolo potrebné trestnú sadzbu, ktorú zákon stanovuje pri prečine krádeže podľa § 212 ods. 4 Tr. zákona vo výmere od 3 do 10 rokov, podľa § 117 ods. 1 Tr. zákona upraviť tak, že mu bolo možné uložiť trest vo výmere od 1 a pol roka do 5 rokov.

Pri rozhodovaní o druhu trestu a o jeho výške krajský súd prihliadal predovšetkým na odpis registra trestov obžalovaného, ako aj na pripojené spisy, keďže v odpise registra trestov tohto obžalovaného je chyba, pokiaľ v poradí prvé jeho odsúdenie nie je v tomto registri uvedené. Obžalovaný bol doposiaľ odsúdený v štyroch prípadoch, v poradí prvým bol rozsudok Okresného súdu Trebišov sp. zn. 5T/54/2016 zo dňa 16.06.2016, ktorým bol tento uznaný vinným z prečinu krádeže a porušovania domovej slobody, pričom mu bol podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, ktorého výkon bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 2 rokov. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16.06.2016 a preto mu skúšobná doba plynula od 17.06.2016 a táto uplynula dňa 17.06.2018. Následne bol obžalovaný uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 7T/85/2016 zo dňa 22.11.2016, pričom súd ukladal spoločný trest vo vzťahu k poradí prvému rozsudku Okresného súdu Trebišov sp. zn. 5T/54/2016, v ktorom bol zrušený výrok o vine a treste a bol uložený spoločný podmiennečný trest odňatia slobody. Následne rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/119/2016 zo dňa 09.02.2017 bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorého výkon bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 3 rokov, zároveň bol zrušený výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Trebišov sp. zn. 7T/85/2016. Napokon ostatný krát bol obžalovaný uznaný vinným z trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 10T/6/2015 zo dňa 12.09.2017, pričom súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/119/2016.

Z uvedeného teda plynie, že obžalovaný sa čiastkových útokov stíhaného trestného činu v tejto trestnej veci dopustil dňa 01.07.2016 a 18.07.2016, teda ani nie dva týždne po tom, čo mu začala plynúť skúšobná doba podmiennečného odsúdenia rozsudku Okresného súdu Trebišov sp. zn. 5T/54/2016. Vo všetkých ďalších prípadoch bol obžalovanému B.. W. A. ukladaný buď spoločný alebo súhrnný trest k tomuto v poradí prvému odsúdeniu.

Ako už krajský súd uviedol, podľa § 49 ods. 2 Tr. zákona, ustanovenie ods. 1 (§ 49 ods. 1 Tr. zákona, ktorý upravuje, kedy môže súd podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody) sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatela za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Z uvedeného teda plynie, že obžalovanému nebolo možné podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody.

Na druhej strane však bol krajský súd toho názoru, že vzhľadom na priznanie obžalovaného, aj vzhľadom na jeho snahu o uzavretie dohody o vine a treste, bol trest uložený súdom prvého stupňa uložený jednak v rozpore so zákonom, keď bola nesprávne stanovená výška tohto trestu, ako aj trest bol neprimeraný. Preto krajský súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a rozhodol sám tak, že obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby, pre výkon trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže medzičasom obžalovaný dovŕšil vek 19 rokov, pričom do ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých sa spravidla zaradzujú páchatelia do veku do 18 rokov.

Krajský súd preskúmaval len výrok o treste, ostatné výroky, teda výrok o vine, ako aj výrok o náhrade škody tak, ako bol tento uložený okresným súdom, ostáva rozsudkom krajského súdu nezmenený. jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný